

[Mimi Jakobsen]

Hansen mener, at man bare kan lave flertal uden om Socialdemokratiet, når det drejer sig om indgreb og arbejdsmarked og dagpengereform, og hvad ved jeg.

Det er da muligt, man kan det rent stemmemæssigt. Hvis Fremskridtspartiet, Kristeligt Folkeparti og regeringen synes, det er en god idé, kan de gøre det. Det må vi jo acceptere. Men jeg kan garantere for, at det ikke bliver med CD's stemmer, at sådan noget sker. Det skal virkelig gå fuldstændig galt i nogle forhandlinger, som har været godt og længe med Socialdemokratiet. For selv vi må erkende, at Socialdemokraterne ikke vil noget. Jeg håber ikke, vi kommer i den situation. Så kunne man måske gøre det. Men jeg vil meget anbefale, at man ikke engang flirter med den tanke, for det vil få nogle ulykkelige konsekvenser for det danske samfund, hvis man gør det.

Jeg synes altså i høj grad, at man skal overveje – også fra regeringens side, for det er regeringen, der har udspillet – i sin juleferie, hvis man har sådan en, hvordan man får en klimaforbedring i forhold til Socialdemokratiet.

Derudover kunne vi selvfølgelig også godt tænke os, at regeringen ville være lidt opmærksom på, at en af grundene til, at CD måske heller ikke har følt sig så fristet til at gå ind i for stærke aftaler med regeringen om finansloven, faktisk også var den behandling, vi fik sidste år. Vi havde en utrolig dårlig halvårsperiode efter den finanslov, hvor vi ustandselig måtte rende for at få indgåede aftaler opfyldt. Det er muligt, der har ligget masser af misforståelser i det og ikke noget reelt ønske om ikke at føre dem igennem, men vi følte os voldsomt irriteret og frustreret over, at det skulle tage så lang tid at få de småindrømmelser, CD bad om, og vi følte os faktisk meget dårligt behandlet.

Vi har absolut følt, at regeringen bare stak os i lommen og blæste på os, når de ikke lige havde brug for os, og så til gengæld selvfølgelig forventede, at vi var 300 pct. loyale, når det kneb. Det vil vi såmænd også gerne være – man skal ikke appellere forgæves til CD om hjælpsomhed – men jeg beder bare om, at man lige husker på, at politik også har noget med klima og hjælpsomhed at gøre. At det også har noget at gøre med den måde, man taler til hinanden på, og den måde, man behandler hinanden på, når det kniber. At man ikke bare udnytter en hvilken som helst situation til at få stukket knive i

hinanden eller til at spænde ben for hinanden eller til at få den anden part til at se lidt latterlig ud. Det burde ikke være det, politik drejede sig om.

Det tror jeg alle i virkeligheden er enige om. Så kunne vi dog ikke blive enige om, at vi starter på en frisk den 9. januar, og at det ikke bliver den form for reaktion, vi nu ser fra regeringens side over for CD, som den lille historie, jeg vil slutte af med, illustrerer:

Man ser for sig moderen, der står med sit barn oppe på molen, og barnet står, drivvåd over det hele, og skriger i vilden sky. Så kravler en lille mand, helt drivvåd selvfølgelig, op fra havnen. Og moderen siger til manden: Er det Dem, der har reddet mit barn fra at drukne? Ja, siger manden. Moderen: Hvor er hans hue?

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Det er i anledning af fru Mimi Jakobsens bemærkning om en »stor, god offentlig sektor«.

Med almindelig risiko for at gentage mig selv vil jeg sige følgende:

I 1970 var der 420.000 offentligt ansatte.

I 1989 nærmer vi os de 900.000.

Mit spørgsmål til CD, men i særdeleshed til fru Mimi Jakobsen, er nu: Hvorfor har CD ikke i 1973, i 1974, i 1975 osv. løbet på talerstolen og klaget over, at vi ikke dengang var nået op på 900.000 offentligt ansatte, hvis det antal er så helligt, og hvis det er så godt?

Lad mig så med myndens tilladelse slå én ting helt fast. Fremskridtspartiet bryder sig ikke om, at der overhovedet er nogen frivillige private organisationer på finansloven, som får tilskud, ej heller Den Danske Forening. At de gør et godt privat stykke arbejde uden offentligt tilskud, er en anden ting, men det berettiger dem ikke til at skulle på finansloven, lige så vel som jeg mener, at hovedparten af de foreninger, der i øjeblikket er på finansloven, burde fjernes, men det er ikke lykkedes for os at få det gjort i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Fordi der ikke er noget helligt tal på offentligt ansatte. Det er jo lige præcis det, jeg står og siger. Vi har ikke noget helligt tal, der hedder, at de offentligt ansatte skal reduceres med